

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 35

Fylke: Telemark

Tilleggsspørsmål nr.

Herad: Fyresdal

Emne: Öl brygging

Bygdelag:

Oppskr. av:

Gard:

(adresse): Einar Stoltenberg

G.nr.

Br.nr.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

Andreas Berge 78 år (oppvokset på husmannsplass). Liv Berge 68 år fra Lie,
datter av Jon Lie. Halvard Gryte 67 år. Og mange andre.

SVAR

- 1) Tivilsamt om noen ennå brygger på gammel vis.
- 2) Den gamle brygginga har i Fyresdal halda fram i vår tid. Maltingsforbud og kornknapphet under første verdenkrigen gjorde nok et avbrekk i brygginga some staer. Men enda i tyveårene vart det brygga maltöl over heile bygda, sian har det langsomt gjeng av bruk.
- 3) Vekkelsene og avholdsaka har ingenting gjort til at brygginga tok slut, liketil 1916 vart det boren maltöl kring på gudelige møter og ivrige losjefolk har brygge til idag, og øl er blitt budt rundt på vekkelsmöter (sterkt malt øl) inntil 1916 og kanskje senere. Folk har ikke tid lenger den gamle brygginga tok for lang tid. De gamle bastuene er rivne eller råtner ned og kverhusa likeså. Kaffen har på mange måter tatt den plassen ølet hadde.
- 4) Inntil år 1900 var det aldri sukker i ølet, men den tia tok noen på å ha kandissukker sammen med maltet. Det var somme som lika det söte ølet og så kunne en hjelpe seg når en hadde for lite malt.
- 5) Det er knapt en einaste heim i Fyresdal der de ikkje lager øl til jul og ved annen högtid. En nyttar då sukker sirup maltekstrakt og ymse slag kjöpebrygg sammen med litt malt (selvmaltet). Inntil 1932 ~~MAX~~ laga Terje baker mykket malt for folk.
- 6) se 5.

B. Den gamle hjemmebrygging.

- 7) Noen fast regel var det ikke. Vanligst var det nok at mannen laga maltet og grøpte det, mens kjerringa sto for selve brygginga. Brygginga var mest som en fest, som alle skulle få være med på. Småguttene kunne hente einer og orrkvister osb.

- 8) Somme var kjente som flinke bryggerer, Torjus Skräem kokker, var en kjent storbrygger. Aslaug Husstøyld dood 1890.

7430

Olav Kvass død 75 år gammel ca. 1932.

9) Helt ukjent at flere slo seg sammen til brygging.

10) jul, bryllup og til jordefær. Somme brygger til slåtten.

Barselkona og nærkona skulle ha øl, og folk som kom med barselgraut. (Barndåp var ingen högtid).

11) Ettersom folk hadde råd til. En husmann brygga helst ei kvartel, på garden var det ei halvtunne, og store gardene ei tunne.

12) På ein gard skulle dei helst ha øl i kjelleren så ein hadde å bjøe framandfolk. (Her har kaffen tatt plassen).

C. Malt.

13). At folk kjøpte malt har vært regnet som undantak.

14) I Fyresdal var det bare bygg. ~~XXXKADXXXOM~~

15) Til malt skulle en ha det beste kornet, det ble skilt ut under kastinga, veggeranda skulle en ha til såkorn og til malt. Kornet skulle være jamtungt, så det grodde likt.

16) Det har vore bruka å bløyte kornet i en sekk i en bekk. Om sommeren var det somme som la sekken med kornet i en solbakke og lot maltet gro der. Om vinteren laga en seg en maltkarm fra stor til en sengebotten og somme kunne römme inntil en halv tynne. Over maltet som var jamna utover hadde en et klæe. Maltet skulle dynkes med lunkent vatten og til det nytter en en tvåge.

17) til kornet var grudd 2,3 dager til en uke. Ettersom

18) Maltet vært breidd utover med en gang, tykkelsen av kornlaget var en snau handsbredd.

20) se 16

21) 22) En rörte i kornet med nevene, det var å mö maltet.

23) Maltet var ferdigår ålen vart vel framme. Det var om å gjøre at alt maltet var vel grodd.

24) Toppen er ål og røten er gror.

25) 2-3 dager inntil en uke.

26) Ål og gror falt av under törkingen.

27) Folk er uenig om det. Det ikke alle som dröfta kornet etter maltingen.

28) Malt vart turka på bastue, i gamle dager hadde-hver gard bastue. Bastue skulle først eldes passe-god varme.

(Annet korn hadde de i kalt bastue). Men törkinga måtte ikke gå for brått. Etter kvart skulle heten stige så det til slutt var omframt hett, langt heitere enn når dei torka annet korn.

Om Ingbjørg Laudal som hadde for å være omfram god til å gjere malt, er det fortalt av Liv Berge at ho hadde snø på maltet under törkingen.

Ein måtte røyre i maltet flere ganger om dagen og nå falt grørene av.

Det kunne være så hett på batue at folk måtte ha törkle
foran ansiktet.

Det er fortalt om batsuer som er brendt opp under maltingen
(Tveiten i Lie)

Etterturkingen skulle maltet dröftes av somme s. ovenfor.

29) Ja. I de gamle bastuer som fins kjenner en ennå lukt av
malt.

30. Maltet skulle gröypes på en vanlig kvern(bekkekvern), men
oversteinen måtte en løfte litt opp, at det ikke skulle bli for fint

~~XXX~~ På flere steder hadde de en ennekvern det er en stor hand-
kvern (staur som står opp til taket, en malte slat og malt på den).

Der de hadde en god ennekvenn kom folk fra andre garder forå
gröype malt. Slik var det Li i Ligrend.

31) Ja, best når hvert korn kunne kløves i fire. Det kunne greie
seg når det bare var klövd i to.

32) Maltet måtte ikke bli for fint, bryggeren måtte passe på.

33) På store gardar hövde det at dei gjorde malt for flere bryg-
gninger. (Hadde en ~~KEXXXXXX~~ en fått tak i en flink malter fe.
så nyttet de höve til å lage så en hadde en tid. Somme av dei
gamle omgangsskolelærere hadde ord for å være gode til å lage
malt og til å brygge. Malten kunne stå i flere måneder.

D. Humle

34-36) I gammal tid dyrka dei humle på kver einaste gard og
kvar einaste plass. Humlerenninga er ennå å sjå mange stader.
Humlegard hadde dei helst inn med røyser der det var godt g
varmt. Humlen måtte stenges ellers vokste den ikke. De største
humlekollene skulle skilles ut, dei ga usmak, De tørked den
traug. Kjöpehumelen var mildere i smaken, og ettersom den var
å få til kjøps sluttet dei med å bruke heimhumle. Likevel var
det somme som nettopp likte den ramme smaken som heimehumlen
ga. Så dei helt fram med dyrkinga.]

Måtte ikke gjödsles for mye.

37) ~~KEXXXXXXXKEXXXXXXX~~ Ölbrygging helt uten humle var
ukjent. Men jamsides med ~~KEXXX~~ humlen var det somme som ha dda
pors i ølet. Porsølet var rekna for å være ikke helt helseamt.
Andreas Berge fortalte oldefraen skulle ha hatt tyriröter i
ölzæt.

E. Brygging.

38) Bryggepanne, gammelt koppar, snere av stöpejern, for å koke i.
lite kåer sörpekjer til sörpe malt. Fotkjer (röstekjer dette
ord ikke brukt der), fotbyne. Bryggebyne med lokk, öltunna i
kjelleren. Bryggeåre meget stor til å røre i sörpa.
og en tynnölbyne.

39). Kjera vart boka opp med kokheit einebok. Skrubber rundt med einer, skrubba og skura vel. Lokket måtte ikke glemmes. (Sovelrøyking halt ukjent).

40). 1) liten klamp passet etter hullet i forsiden, klapen har har en renne innunder. På NF. sett flere

2) Sett bare en Rist. også på NF. se tengninerg.

Hullet forsynt med et trerör-tofte-rund eller firkantet, toften hadde en tapp med en mindre spik, det skulle renne langsomt. Hvis fatet var fullt, tok en ut spiken og satte inn tappen.

Guttene ble sendt til å hente orekvister. De skulle ligge nederst i fotkjeret underst to eller tre grøvre pinner. ovenpå finere pinner på tvers som en rist. Det hente av orebarken ga lid på ølet, måtte ha glat bark. Ovenpå skulle det ligge einerkvister med mykke bær på, så et lsg med turt karveris og ovenpå halm (håm) av bygg, den skulle være lang og fin.

41) se 40)

42) En nyter bare einebok. Her var det ikke så nøye med eineren.

44) ja. Rørte maltet ut i einerbok i syrpekjær. Rørte med bryggeåra, var påfallende stor. Einerbok ble ikke silt.

45) Syrpe, å gjere syrpe, syrpe eller most.

46) 47) Det var et skjönn.

48) Åkle ble det bredt over.

49) Direkte opp i rostkarret.

50) Kom an på hvor sterkt en ville ha ølet. Sterkt øl skulle holde maltmålet, like mål av øl som av malt, en tonne melt en tonne øl.

51) Etter bryggerens skjönn, det skulle ikke stå lengে.

52) Vörter.

53) Sakte, som ble regulert med spiken.

54) Alle skulle smake på vörteren, og dei voksne röa seg imellom om den var god nok og korleis ølet kunne verta. (Dei "damderar" om ~~vörteren~~ Når en tok vörteren mellom fingrene skulle en kjenne at den var klisset.

55) En tappa i en låg bolle, som en slo opp i byna.

56) Helt ukjent her.

57) nei, humlen vart koka for seg, logen hadde en opp i byna og så skulle smakes igjen og damederes. Det kunne hende en måtte koke meir humle. De gamle lika øl med humla.

Nå skulle en lage tynnöl, nytt einelog på syrpa og dertil hadde en særskilt tynnölbyna til.

59) Drav. til kretterer. 60.

60)

Gjæringen. Gong.

- 61) Öllet skulle være varmt som spenevarmt mjölk. (Målt med fingrene). Inne i stova.
- 62) Hadde vörteren blitt for kall heitet de en stein og la inn i.
- 63) Kveik, i, hukjsön.
- 64) Först gnudde en kveiki hel sundt med en skei, dette hadde en opp i ein ausi med lunken vörter. Der skulle stå til det fröst lit opp og så slo en det opp i byna.
- 65) Karet skulle dekkes vel med sengetøy av alle slag, sengeplagg og ryer og bändes fast. Gåte Det er brunt i rota, og kvitt itoppen, spelar under dekket og gjer godt i kroppen.
- 66) Ölet skulle stå til kveike tok på å gå litt ned, det tok for det meste et par dager.
- 67) Det fikk en skå på k veiket ettersom det fröste opp. Toppkveiki skulle dekke hele overflata.
- 68). Toppkveik og bottenkveik. Til nytt öl nyttet en helst ~~bærne~~ toppkveik om dette er det delte meninger.
- 69) Kveke tok en på en fille og klinte den utöver tallerkener eller ~~brett~~ så det törka snögt, dette vart oppbevara törkt, ~~då~~ kunne det stå til neste brygging. För i kveikstokk se tegning. En kvekestokk har eg ^{alle} gong sett i Fyresdal, men bruken av den er gått de fleste av minne.
- 70) Til baking nytter en bottenkveik, var mykkje betre en surdeig.
- 71) Kveik var slike ting folk kunne låne av herandre.
- 72) se 66.
- 73) Å skaka ned, eg skjek ölet, eg skåk ölet. Det var å få ölet fra bryna iog ned på öltunna, en bar det i bytter. ~~DXXXIX~~
På Rinden hadde ei treft så lang at de kunne stå i stova og fylle på tunna ned i kjelleren. (Etter Torbjörn Lie f. 1865 d. 1924).
- Hele huset skulle ha ~~kskakedrikk~~ og når en brygga juleölet
~~forbi fikk~~ da sendte en skakedrikk til bäraste grannen. Kom det framandfolk ~~de skakedrikk~~.
- Ingleiv Gryte (d. 1830) bar skakedrykk på vettehaugen, hver gang ho brygga.
- 77) Ukjent her.
- 78) Ukjent.
- 79) Ja.
- 80) Öl skulle fylles i öltönne opp til svikkholet det er et lite hol bora inn på framsian tekk innunder lokket.

6
Samstundes som det goe ølet vart brygga, humla gjærte og stellte på alle vis med tynnölet, spissölet.

81) I kjelleren sto öltunna og tynnöltunna. Kor lenge ølet kunne halde seg berodde på brygginga og på tunna. Var tunna ny kunne ølet hlaide seg lenge.

82) Ingen vet rå mot surning er kjent her.

Meninger og truer.

83) Ølet skulle være vel brynt, ölbrynt. Slik kom av maltet som skulle være litt brent under turkinga.

84) Ølet skulle være så sterkt at det taut i tunna.

85) En kunne slikt dette er ikke øl å bry fram.

86) Jule og gjestbod(til bröllupp) og likferdsöl skulle være sterkt öll.

87- 89) Ukjent.

90) Men ølet gjekk skulle være heilt stille i huset. Liv Lie f. 1845 sa at en måtte ikke sope golvet.

91) Ukjent.

92) Krosser i bryggekarene er ofte å sjå likeså i öltunna, helst over tappen.

93) 94 ukjent

95) På julekvellen skulle en slå øl på vettehaugen, i gammal tid.

96) 97, 98). Ukjent.

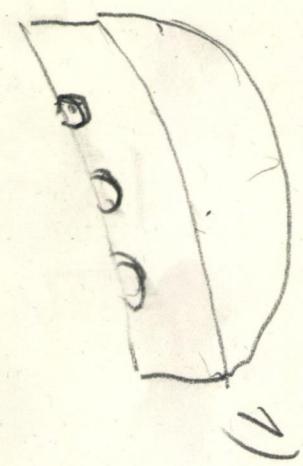
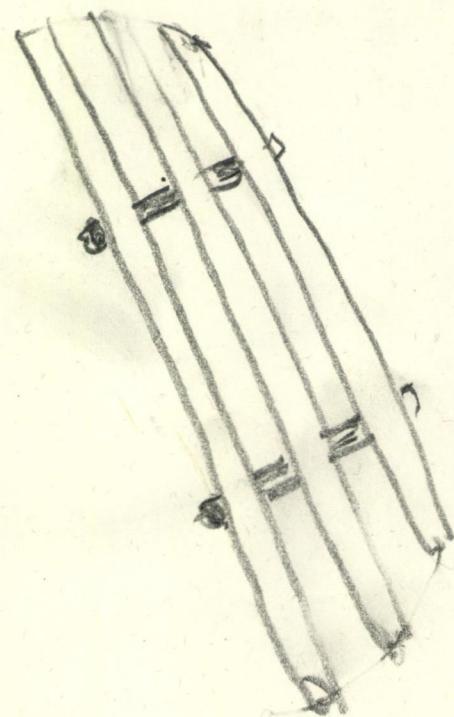
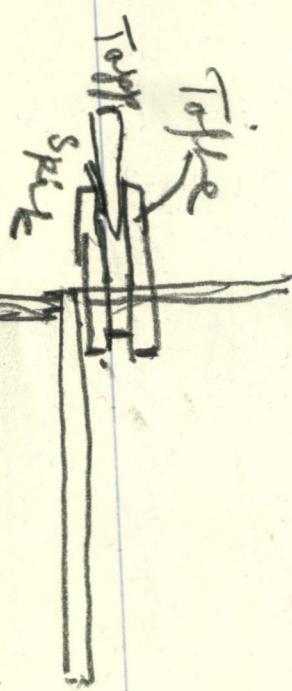
Mjöd.

99) Laging av mjöd er helt ukjent. Ved sume bröllop der det skulle være riktig svært hadde dei mjöd til kvinnfolkene. Ivar Tveiten, kjøpte 10 flasker mjöd til brylopp omlag 1888.

ad 40.

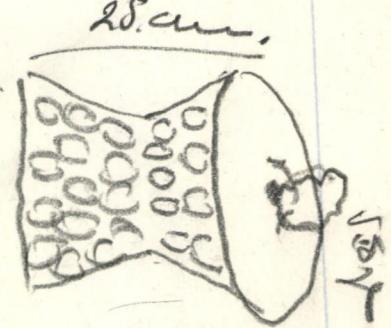
7

Ölbrygging.



2)

Kalstörike Kleine Grenzender
Tyresdal.
25 cm.
björk
kverket stekel



7430